

Yong Chun

Pochodzące z Fushan Yong Chun (Weng Chun) kung fu, może nie rozwija się tak imponująco jak odmienne Wing Chun kung fu, to jednak w Hong Kong'u wciąż działają wysoko wykwalifikowani praktycy Yong Chun, np. Zhu Songmin (Chu Chung Man), Luo Chaohuan (Law Chiu Woon), Deng Yi (Tang Yick), którzy zostali bezpośrednimi następcami Yong Chun.

Ponieważ Zhu Songmin pracuje obecnie jako lekarz, a Luo Chaohuan jest biznesmenem, nie nauczają oni Yong Chun otwarcie i wszystkich. Kilka lat temu, Deng Yi nauczał Yong Chun na Targu Drobiu Da Dei (Dai Duk Lan) w YauMaTai (Yau Ma Tei) oraz w budynku należącym do Lin Xiarong (Lam Heung Wing) na Nathan Road. Jednakże z powodu przebudowy budynku, zajęcia musiały zostać zawieszane na kilka lat. Ostatecznie Deng Yi zrezygnował z dalszego nauczania tam Yong Chun.

Feng Xiaoqing (Fung Siu Ching), Mistrz Yong Chun

Yong Chun zostało po raz pierwszy zaprezentowane przez Feng Xiaoqing'a w Fushan. Feng urodził się w Shunde, w Chinach. Jako chłopiec został praktykantem w Pracowni Krawieckiej Long Feng (Lung Fung) na Zhuang Yuan Fang w Guangzhou. Jego obowiązki polegały głównie na prasowaniu i prawidłowym składaniu kostiumów aktorskich przed ich spakowaniem do pudełek po uszyciu.

Feng był dość szorstki w obyciu, więc nie nadawał się do wykonywania bardziej misternych zadań, takich jak szycie. W tej sytuacji, mistrzowie krawiectwa nie mogli przygotować Feng'a do wykonywania bardziej skomplikowanych zadań, jak haftowanie, obszywanie materiału i wykańczanie szwów. Mogli mu powierzyć jedynie proste czynności, prasowanie oraz składanie strojów i w tym był naprawdę dobry.

Klientami Pracowni Long Feng byli głównie aktorzy operowi, więc odwiedzało ją mnóstwo sławnych osób. W tamtym czasie Xinjin (Sun Kam) był popularnym i czołowym aktorem scen kung fu w San Ban Tou. Często zlecał szycie kostiumów Pracowni Long Feng, a ponieważ był stałym klientem, większość pracowników go tam znała.

Pewnego dnia podczas rozmowy z mistrzem Feng'a dowiedział się, że odbywa on praktykę, ale nie przejawia zdolności do prac wymagających delikatności i nie może powierzyć mu takiego zadania, jak choćby wyszywanie. Zwróciło to uwagę Xinjin'a, że Feng prawdopodobnie nie odniesie sukcesu w branży krawieckiej i mimo wszystko był zadowolony z tej wiadomości.

Za każdym razem gdy wchodził do Pracowni zauważał silną posturę Feng'a i jego umiejętność starannego i schludnego układania strojów. Rozważał więc zatrudnienie go u siebie. Mając świadomość, że mistrz krawiectwa nie jest zbyt optymistycznie nastawiony co do jego przyszłości zawodowej, porozmawiał z nim i poprosił o zgodę na przekazanie chłopca do nowej pracy. Zważywszy na to, że trzymanie go w Pracowni byłoby stratą czasu, mistrz krawiectwa uznał, że byłoby to dobre rozwiązanie. Udał się do Feng'a i spytał czy chciałby, aby Xinjin został jego nowym mistrzem. Głęboko w środku, Feng był przygotowany na zmianę, gdyż w pracowni powtarzano mu, że nie nadaje się na krawca. Przez to już dawno porzucił nadzieję, ale z powodu kontraktu nie mógł ot tak sobie odejść.

Feng miał talent do starannego obchodzenia się z kostiumami aktorów, wobec czego Xinjin widział go u siebie. Miał też zamiar nauczyć go kung fu i wyszkolić na profesjonalnego aktora. Biorąc pod uwagę kto ma zostać jego nowym mistrzem, Feng zgodził się bez wahania. Był bardzo szczęśliwy, ponieważ podziwiał umiejętności Xinjin'a, który był jedynym w pełni wykwalifikowanym aktorem kung fu w tamtym czasie. Kontrakt z pracownią krawiecką został od razu rozwiązany i obaj udali się na czerwoną łódź. Do nowych obowiązków chłopca należało więc składanie prywatnych kostiumów aktora i oprócz tego ćwiczenie kung fu oraz nabywanie umiejętności scenicznych.

Xinjin nauczył się kung fu od samego Huang HuaBao (Wong Wah Bo). Na czerwonej łodzi poznał ruchy Yong Chun, liu dian ban gun (Luk Dim Boon Kwun) oraz inne techniki. Zarówno Duan qiao Duan ma (krótki most i krótka postawa), jak i shuang tou gun (nazwa kija o dwóch głowach powinna zostać tu poprawiona i oznaczać długi kij o jednej głowie), są to autentyczne ruchy Yong Chun. Nic więc dziwnego, że Xinjin był wówczas czołowym aktorem scen kung fu.

Dong Zhi (Tung Jik), Deng Suan (Tang Suen) **uczący się Yong Chun w Bu Guo Xuan (Bo Guo Hin - nazwa miejsca)**

Techniki walki długim kijem liu dian ban gun z przekazu Xinjin zdominowały kręgi kung fu w południowej części Chin, w tamtym okresie. Od kiedy Feng został jego uczniem, Xinjin zaczął uczyć go swoich akrobatycznych sztuczek i kung fu na czerwonej łodzi.

(Czerwona łódź była tak mała, że kiedy Xinjin próbował nauczyć Feng Xiaoqing'a umiejętności posługiwania się kijem kung fu, musiał w zastępstwie użyć kija o dwóch głowach shuang tou gun) - (ponownie zostało to błędnie zapisane w oryginalnym artykule, ponieważ Luk Dim Boon Kwun był długim kijem, który miał tylko 6 stóp i 4 cale długości (ale według chińskiej miary długości, która jest dłuższa niż angielskie stopy i cale).

Zainstalował też manekina Kwun Chong na czerwonej łodzi, który został zbudowany na prostokątnej drewnianej ramie zawieszanej na ścianie. Chong wyglądał jak chiński znak „tien”, z trzema kijami po każdej stronie i jednym w centrum. Kije do manekina Kwun Chong były również zainstalowane na ścianie i musiały być ruchome, aby zapewnić niezbędną giętkość.

Podczas ćwiczeń z kijem, chong powinien być traktowany niczym pozorowany przeciwnik oraz jedna z praktyk liu dian ban gun, obejmująca „pochwycenie, fechtowanie, punktowanie, odślanianie, cięcie, przemieszczanie i opadanie jak krople”, aż do momentu, gdy opanuje się wszystkie ruchy bezbłędnie. Wszystkie techniki były czerpane z Yong Chun.

Xinjin chciał aby Feng został jego uczniem i mógł się wykształcić na aktora oraz zastąpić go w Li Yuan, gdy już przejdzie na emeryturę (Li Yuan to chińska nazwa zawodu operowego, „Ogród Gruszy”, miejsce gdzie artysta trenował).

Kiedy obaj opuścili czerwoną łódź, Xinjin nadal przekazywał Feng'owi swoje umiejętności kung fu, jak też dbał aby ćwiczył wokal. Jednak gdy poprosił go o zaśpiewanie kilku linijek, okazało się, że głos Feng'a jest zbyt niski i ochrypły, aby zachwycić publiczność. Xinjin bardzo dobrze wiedział, że jeśli ktoś chce stać się sławny w branży teatralnej, musi mieć głos, wygląd i umiejętności. Nawet jeśli posiadasz odpowiedni wygląd i umiejętności, lecz brakuje Ci uroczego głosu, bardzo trudno będzie rozwinąć karierę w świecie show-biznesu.

Kiedy zdał sobie sprawę ze słabości głosu Feng'a, co znacznie utrudniłoby jego pobyt w Li Yuan, zmienił zdanie. Zamiast tego, postanowił wytrenować Feng'a na znanego chińskiego mistrza kung fu, w nadziei, że pewnego dnia mógłby promować sztukę i umiejętności Yong Chun na świecie. Xinjin poszedł za ciosem i powiedział Feng'owi o swoim planie, żeby mógł on się skupić na treningu kung fu i przygotować się do rozwoju kariery w tej dziedzinie.

Wiedząc, że Xinjin poświęca cały swój czas, aby wyszkolić go na zawodowego praktyka Yong Chun, Feng posłuchał rad mistrza i skoncentrował się na ćwiczeniach. Po sześciu latach treningów, Feng miał już powyżej dwudziestu lat, a jego umiejętności kung fu prezentowały się znakomicie. Po kolejnych dwóch latach ćwiczeń Xinjin postanowił przejść na emeryturę. W tej sytuacji Feng Xiaoqing nie miał innego wyboru, jak tylko opuścić miejsce wspólnego zamieszkania. Na odejście Xinjin zwrócił się jeszcze do niego, aby rozpowszechnił Yong Chun wśród zwykłych ludzi i poniósł tę sztukę jeszcze dalej. Feng spełnił tę prośbę i po raz pierwszy wrócił do rodzinnego miasta Shunde, gdzie przebywał przez krótki okres czasu. Tymczasem, większość przyjaciół Feng Xiaoqing'a mieszkała w Fushan.

Położone nad dolnym brzegiem Xijian (Zachodnia Rzeka), Fushan było jednym z czterech największych miast wokół Kantonu (prowincja Guang Tung). Jako, że Fushan miało dobre kontakty biznesowe z Guangzhou, Feng Xiaoqing postanowił udać się tam, by spróbować szczęścia. Pożegnawszy się z rodziną pojechał do Fushan i najpierw odwiedził swojego najlepszego przyjaciela Dong Weng'a (Tung Yung; przy czym Yung oznacza tutaj bogatego człowieka).

Dong Weng pochodził z Nanhai. Prowadził kwiaciarnię przy ulicy Huahong (Fa Hung - czerwony kwiat) w Fushan i jego biznes prosperował całkiem dobrze. Mimo, że Dong był starszy od Feng'a zaprzyjaźnili się dużo wcześniej, kiedy Feng pracował jeszcze w zakładzie krawieckim. Pierwszą rzeczą po przybyciu Feng'a do Fushan było pójście do kwiaciarni, aby odwiedzić Dong'a. Nie widzieli się od ponad dziesięciu lat, więc kiedy Feng się pojawił, Dong był uradowany i od razu przedstawił go swoim dwóm synom Dong Zhi (Tung Jik) i Dong An (Tung Na). Dong Zhi był starszy - miał 18 lat, podczas gdy Dong An miał szesnaście lat. Obaj bracia skończyli już szkołę i pracowali w kwiaciarni. W rzeczywistości Dong chciał aby synowie przejęli jego interes, gdyż planował przejść na emeryturę w młodym wieku. Dom Dong Weng'a znajdował się w Bao Guo Xuan w Daji.

Bao Guo Xuan to miasteczko, w którym wybudowano setki wysokich i przestronnych budynków. Każdego ranka Dong wychodził do pracy i wracał późnym wieczorem. Ponieważ chciał, aby jego dzieci zaczęły się uczyć prowadzenia biznesu, zabierał je do sklepu na praktyczne szkolenie. Dong Zhi i Dong An spotkali już wcześniej Feng Xiaoqing'a, ale miało to miejsce, gdy byli jeszcze małymi chłopcami i teraz ledwo go rozpoznali.

Kiedy Feng Xiaoqing przybył do kwiaciarni, Dong Weng natychmiast przedstawił mu synów. Następnie opowiedział im niezwykłą historię Feng'a, który od dziecka był uczniem sławnego aktora kung fu na czerwonej łodzi, dzięki czemu jego umiejętności były niezwykłe. Bracia byli bardzo podekscytowani gdy to usłyszeli i powiedzieli, że od zawsze uwielbiają kung fu. Kiedy chodzili jeszcze do szkoły, każdego wieczoru znajdowali czas na naukę Hong kung fu (Hung Kuen, inaczej Hung Gar) od mistrza Zhang (Cheung) w Yu Long Qiao. Trwało to cztery lata. Ponieważ wujek Feng był bardzo doświadczonym mistrzem kung fu, nauka od niego byłaby wspaniałą okazją.

Jako, że Feng był wciąż młody, wzgląd na przyjaźń z ich ojcem pozwalał chłopcom nazywać go wujkiem. Bracia chcieli, aby pokazać im kilka ruchów kung fu. Feng postanowił wykorzystać tę okoliczność do sprawdzenia czego nauczyli się od mistrza Zhang'a przez te lata. Poprosił chłopców, aby to oni zademonstrowali swoje umiejętności. Dong Zhi był lepszy od brata i gotów pokazać Feng'owi swoje kung fu. Mocno zaciskając pięści powiedział: „Skoro tak każe wujek Feng, pokażę kilka moich młodzieńczych ruchów.”. Powiedziawszy to przybrał w kwiaciarni szeroką postawę i pokazał to, czego się nauczył.

Chociaż postawa Dong Zhi, chang qiao da ma (długi most i szeroka pozycja) była mocna i pewna, to jednak nie była wystarczająca do walki. Po uważnej obserwacji Feng uśmiechnął się do Dong Zhi i skomentował: „Mój drogi chłopcze sądzę, że zbudowanie tak solidnej postawy jak twoja zajęło co najmniej cztery lata niekończących się ćwiczeń; muszę jednak stwierdzić, że twoje ataki nadal są dość sztywne. Obawiam się, że te ruchy jedynie wyglądają dobrze, ale nie są wystarczająco praktyczne ani wykonalne.”.

Nie był to prawdopodobnie najlepszy komentarz jaki Dong Zhi mógł usłyszeć od Feng'a i początkowo nie potraktował tego poważnie. Doskonalił się od czterech, pięciu lat i był przekonany, że Feng pochwali jego umiejętności. Wypowiedzi okazały się zarówno dobre, jak i złe, co zaczęło go denerwować. Uważał, że Feng Xiaoqing źle ocenił jego kung fu. Chociaż ojciec Dong Zhi siedział tuż obok, krytyka zirytowała go, bo w końcu był jeszcze młodym i niedoświadczonym praktykiem. Czując się przy tym nieswojo, Dong Zhi zapytał Feng'a dość zarożumiale: „Jeśli tak jest, cóż wujku Feng, może mógłbyś mnie oświecić kilkoma ruchami swojego kung fu?”

W rzeczywistości tak użyte słowo oświecenie sugerowało nic innego, jak konfrontację. Ponieważ Dong Weng nie należał do grona osób związanych z kung fu, nie zdawał sobie sprawy z kryjących się za tym konotacji. Pomyślał, że jego syn po prostu prosi Feng Xiaoqing'a o wskazówki, więc niewinnie dodał: „Bracie Feng, chyba nie miałbyś nic przeciwko temu, żeby sparować kilka ruchów, prawda?”. Feng Xiaoqing jednak doskonale zdawał sobie sprawę z intencji młodzieńca, który chciał z nim „walczyć”. To sprawiło, że poczuł chęć, aby dać dobrą, wartościową lekcję; taką, aby Dong Zhi w końcu się pogodził i docenił kung fu. Odpowiedział więc: „Chłopcze, nie wymyśliłem tego żeby zrobić ci przykrość, ale jeśli nie możesz uwierzyć w moje słowa, to po prostu będę tu stał i czekał na twoje ataki. Zobaczymy, czy dasz radę mnie dopaść”. Skończywszy mówić, Feng stanął twardo w miejscu i przyjął potężną postawę, która mogłaby powstrzymać dużego konia. Stojąc twarzą w stronę Dong Zhi, Feng Xiaoqing krzyknął: „Chłopcze, po prostu podejdź i mnie zaatakuj, czy to z boku, z przodu, czy z daleka, energicznie, wszystko mi jedno. Tylko uważaj, bo sam możesz zostać znokautowany!”.

Uznając to za kiepski żart, Dong Zhi jeszcze bardziej się poirytował. Powiedział: „No cóż, wujku Feng, chyba będziesz musiał nauczyć mnie realnego kung fu”. Wykonał parę ruchów

Hong kung fu i zaczął dynamicznie atakować Feng'a. Mając mocne ciało i sporą siłę pomyślał, że Feng nagle się załamie, gdy uderzy w niego silnymi ciosami. Ale nie do końca było tak, jak się spodziewał. Postawa, którą przyjął Feng choć dość wąska, była w rzeczywistości bardzo elastyczna. Niezależnie od tego, z której strony Dong Zhi próbował go zaatakować, Feng Xiaoqing nie dawał za wygraną, był w stanie oddać cios i bezlitośnie go powalić. Chociaż młodzieniec nie pojął, w jaki sposób Feng go zmiażdżył, był całkowicie przekonany o wyjątkowych umiejętnościach jego kung fu, więc prosił go, aby odtąd został jego mistrzem. Nawet jego ojciec, Dong Weng wtrącił się słowami: „Bracie Feng, równie dobrze możesz przedstawić i promować Yong Chun (Weng Chun) w Fushan. Myślę, że mój dom jest nadal wystarczająco duży, aby prowadzić zajęcia kung fu”. Feng Xiaoqing był bardzo zadowolony z nastawienia Dong Weng'a i odpowiedział: „Bracie Dong, z przyjemnością nauczę twoich synów kung fu, ponieważ wydają się szczerze nim interesować. Martwię się jednak o jedną rzecz ... czy prowadzenie zajęć u ciebie nie przysporzy ci kłopotów?”.

„Mój dom znajduje się w Bao Guo Xuan, dość daleko od miasta. Teren wokół wioski jest stosunkowo przestronny. Moja rodzina mieszka w jednym budynku, a synowie korzystają z drugiego do nauki i treningu kung fu. Myślę, że możemy umieścić sprzęt do ćwiczeń w budynku synów i tam prowadzić zajęcia. Jestem pewien, że wszystko będzie dobrze”. Brzmiało to jak doskonały projekt dla Feng Xiaoqing'a, dlatego obiecał zostać w Fushan i uczyć chłopców Yong Chun.

Dowiedziawszy się o tej wspaniałej nowinie, bracia Dong byli podekscytowani. Poprosili nawet ojca o zorganizowanie formalnej ceremonii, aby uczcić ich nową relację mistrz/uczeń z Feng Xiaoqing'iem. Ponieważ Dong Weng również uznał to wydarzenie za niezwykle ważne dla życia rodziny, natychmiast zabrał Feng'a do swojego domu i zaczął przygotowywać się do wielkiego wieczoru. W drodze powrotnej odwiedził targowisko Gui (Żółwi), gdzie zamówił kilka wykwintnych potraw z restauracji Zhen Wei Gu Su, ponieważ miał u siebie dwa stoły bankietowe. Poprosił synów, aby poinformowali o tym wydarzeniu kilku swoich znajomych i zaprosili ich na uroczystą kolację.

Dong Zhi miał starego kolegę z klasy o imieniu Deng Suan, który urodził się w Shishan co znaczy „Lwia Góra” (獅山) w Nanhai (Nam Hoi). Byli bliskimi przyjaciółmi, ponieważ bardzo cenili sobie kung fu. Gdy więc pojawiła się okazja nauki od doświadczonego mistrza, udał się do Deng Suan'a i podzielił się tą informacją. Nie wiedząc nawet, czy Feng Xiaoqing zgodzi się przyjąć kolejnego ucznia, Deng Suan udał się do Bao Guo Xuan. Kiedy dotarli na miejsce, Feng Xiaoqing i Dong Weng już tam czekali, a ponieważ Deng Suan był częstym gościem u tej rodziny, relacje między nimi były tak bliskie, jak rodzinne. Deng Suan przywitał Dong Weng'a jak wujka, gdyż ten traktował go jak siostrzeńca.

Deng Suan zapragnął zostać uczniem Feng Xiaoqing'a, więc poprosił Dong Weng'a, aby powiedział kilka słów w jego imieniu i wyraził chęć rozpoczęcia nauki Yong Chun. Dong Weng bardzo chciał być pośrednikiem, z jednej strony miał nadzieję pozyskać więcej uczniów, z drugiej zamierzał zapewnić partnera do ćwiczeń dla synów, a Deng Suan byłby idealnym kandydatem, ponieważ byli w zbliżonym wieku. Mając to na uwadze Dong Weng przedstawił prośbę Deng Suan'a i opisał go jako bliskiego, który również pasjonował się kung fu. Deng Suan przygotował prezenty z podziękowaniami, aby wyrazić wdzięczność Feng'owi za przyjęcie na ucznia.

Feng dostrzegł, że jest on bystrym i inteligentnym chłopcem; a ponieważ był kolegą z klasy Dong Zhi, zgodził się przyjąć jego dary i uczynić go swoim uczniem. Wieczorem na

ceremonii zaczęli pojawiać się przyjaciele Dong'a. Feng Xiaoqing namówił więc Dong Weng'a, aby umieścił posąg buddyjskiego Mistrza Bodhidharmy w kole kung fu, ze wstęgą na szczycie posągu z napisem „Światła Buddy świecą światu” i antytetycznym dwuwierszem po obu stronach sali: „Dziewięć lat medytacji w Shaolin, buddyjski Mistrz Bodhidharma założył szkołę buddyzmu Ch'an”; oraz „Z dala od ziemskich bytów, Bodhidharma ustanowił Trzy Pojazdy pod wiarą w Jednego Buddę”.¹

Feng Xiaoqing wyjaśnił synom oraz Deng Suan'owi, że Bodhidharma był Wielkim Czcigodnym Mistrzem Yong Chun. W czasach, gdy opat Zhi Shan (Chi Sin) wygłaszał mowy w „Sali Yong Chun” w Shaolin, używał dokładnie tego autentycznego duilianu, który formalnie jest wierszowaną sentencją. Po oddaniu hołdu Bodhidharmie, nastąpiło rozpoczęcie uroczystości. W czasie jej trwania bracia Dong, jak i Deng Suan oficjalnie zostali uczniami Feng'a. Od tego właśnie momentu Yong Chun zaczął on rozpowszechniać w mieście Fushan.

Zajęcia kung fu prowadzone przez Deng Suan'a w Guangdong i Hong Kong'u

W Fushan istniały cztery szkoły Yong Chun kung fu. Największą z nich była ta, którą Liang Zan (Leung Chan) przekazał Chen Huagong'owi (Chan Wah Kung). Następnie Feng Xiaoqing'a i Qu Kang'a (Au Hong'a). Jeszcze inną prowadził Pao Hua Lian (Pau Fa Lin), który był kupcem i sprzedawał głównie kosmetyki kobietom oraz produkty takie jak olejek i żel do włosów w Lian Hua Tei. Pao Hua Lian od lat wiodł spokojne życie w Fushan.

W Hong Kong'u wciąż są prowadzone zajęcia z zakresu Yong Chun pochodzącego od Feng Xiaoqing'a. Prowadzą je Zhu Songmin, Deng Yi i Luo Chaohuan, którzy uczyli się od wychowanków Feng Xiaoqing'a. Zhu Songmin uczył się od Dong Zhi. Nauczycielem i jednocześnie ojcem Tang Yick'a był Tang Suen, natomiast nauczycielem i ojcem Law Chiu Woon był Law Yum Nam. To oni właśnie uczyli się kung fu od Feng Xiaoqing'a, jednakże po zdobyciu tej wiedzy niechętnie przekazywali ją dalej, ponieważ chcieli ją zachować dla siebie.

Następcą Luo Yin'nana (Law Yum Nam) został jego syn Luo Chaohuan. Natomiast uczeń Dong Zhi, Zhu Songmin był synem jego bliskiego przyjaciela. Deng Suan był jedynym, który prowadził zajęcia dla zwykłych ludzi w Fushan. Posiadał też szkołę w Hong Kong'u.

W pierwszych latach Republiki Chińskiej, Deng Suan został zatrudniony w Guangzhou przez komisarza Policji Chen Jinghua (Chan King Wah) i prowadził treningi na komisariacie. Niestety, trwało to bardzo krótko i nie przyniosło żadnych rezultatów. Działania te miały też miejsce w trudnych latach panowania Xuan Tong'a (nazwa jednego z przedstawicieli dynastii Ching), wobec czego zajęcia Deng Suan'a w Guangzhou należy uznać za dość odległe.

Deng Suan po raz pierwszy przyjechał i rozpoczął zajęcia w Hong Kong'u, kiedy został zaproszony przez krewnego z Fushan, który zarządzał słynnym chińskim sklepem zielarskim Nan Bei Hang (Nam Buk Hong - kompania południowa i północna) i chciał, aby jego partnerzy i pracownicy uczyli się Yong Chun. Ten stary krewny z Fushan, pan Zhao, cieszył się w Hong Kong'u dużym szacunkiem za nienaganną etykę pracy. Zamierzał podnieść poziom ochrony i

---

¹ Trzy Kosze, *Triyana* składa się z *Sravaka*, *Pratyekabuddha* i *Bodhisattva* a *Sravaka* skupia się głównie na słuchaczu lub posłusznym uczniu, *Pratyekabuddha* na oświeceniu samego siebie. Głównym celem *Sravaka* i *Pratyekabuddha* jest osobiste zbawienie, podczas gdy *Bodhisattva*, znane również jako *Mahayana* ma na celu zbawienie wszystkich. Dlatego *Sravaka* i *Pratyekabuddha* są nazywane *Hinayana*, które podlega *Mahayana*.

bezpieczeństwa swojego sklepu. Ponieważ uważał Yong Chun za „szlachetną” odmianę kung fu i to, że można ćwiczyć na ograniczonej przestrzeni, styl wydawał się idealny dla ludzi biznesu. Dlatego też pan Zhao zatrudnił Deng Suan'a, do nauczania Yong Chun swoich partnerów biznesowych i pracowników.

Szkoła ledwo obchodziła drugi rok istnienia, gdy nadeszły urodziny świątyni Wen Wu. Jeden z przedsiębiorców, Yu Ye Hang zatrudnił wtedy zespół Dragon Dance Feng Gangchang'a z Heshan aby przeprowadzić okolicznościowy pokaz. Niespodzianie zespół ten wdał się w wielką bójkę z kilkoma innymi zespołami Dragon Dance z Hong Kong'u. W tym incydencie zginęło albo zostało rannych wiele osób. Od tego momentu rząd Hong Kong'u zaczął uważniej obserwować szkoły kung fu. Ponieważ pan Zhao zawsze przestrzegał prawa, zdecydował więc, że nie zezwoli Deng Suan'owi na dalsze zajęcia kung fu w jego magazynie. Nie chciał popaść w kłopoty. Deng Suan opuścił więc Hong Kong i powrócił do Guangzhou.

Tak więc, to Deng Suan wprowadził Yong Chun do Hong Kong'u, ale jego pobyt był zbyt krótki, przez co uczniowie nie mogli nauczyć się od wielu technik. W rezultacie Yong Chun nie cieszy się w Hong Kong'u dużym zainteresowaniem i tylko garstka osób uczęszcza na lekcje.

Po powrocie do Guangzhou, Deng Suan nauczał narodowych sztuk walki, głównie Yong Chun na kampusach treningowych Policji. Początkowo został zatrudniony przez Komisarza Policji Chen Jinghua, który był człowiekiem otwartym, a jego nastawienie, że policjanci powinni być wyszkoleni w sztukach walki było wspaniałym pomysłem. Jednakże, nie minęły dwa lata, gdy Wojewódzki Wojskowy Gubernator o nazwisku Long Jiguang odkrył jego tajne powiązania z Chen Jiongming i planowane kontrdziałania przeciwko Prezydentowi Republikanów Yuan Shikai. Chen Jinghua został następnie zwabiony do ośrodka w Guangyin Shan, gdzie został zamordowany. Po tym wydarzeniu Deng Suan'owi nie pozostało nic innego, jak powrócić do Fushan.

Chen Huagong był najlepszym uczniem Liang Zang'a, a uczniowie Chen, jak np. Wu Zhongsu, Yuan Laozha i syn Huagong'a Chen Yumian nauczali Yong Chun w Fushan. Zawsze mieli świetne relacje z Deng Suan'em, nazywali siebie nawzajem braćmi i nie było między nimi żadnych barier.

Deng Suan wiedział, że uczniowie Feng Xiaoqing'a, tacy jak Dong Zhi przenieśli się do Makau, a Luo Yin'nan pojechał do Hong Kong'u. Luo Yin'nan był biznesmenem, a nie nauczycielem kung fu; w wolnym czasie uczył swoich synów Yong Chun do celów samoobrony. Jedynie Deng Suan zajmował się Yong Chun w Fushan. Nie chciał, aby ten styl został zatracony, wybrał więc kilka sklepów w mieście i uczył tam kung fu każdego wieczoru.

Miał już wtedy ponad 30 lat i był żonaty. Urodziło mu się sześćoro dzieci i wszystkie były dziewczynami. Jako, że nie miał syna, który mógłby kontynuować rodzinne tradycje, sugerowano mu aby ponownie się ożenił. Wahał się, ale w tym czasie poznał dziewczynę z Wunan, która prowadziła życie pełne przygód pracując i podróżując z miasta do miasta. Naśladowała swojego ojca Pana Meng'a zarabiając na życie ulicznymi spektaklami. Jej kung fu również było bardzo dobre. Niestety, kiedy przybyli do Fushan, jej ojciec zmarł z powodu dawnej choroby, a dziewczyna została bez dachu nad głową w obcym mieście. Deng Suan chciał zdobyć nową partnerkę, a dziewczyna zgodziła się nią zostać. Poprzez swatkę, Panna Meng została drugą żoną Deng Suan'a i krótko po ślubie zaczął uczyć ją Yong Chun. Minęły dwa lata, a Pani Meng urodziła syna, któremu nadano imię Deng Yi.

Pomimo tego, że urodziła się w Wunan, stopniowo przyzwyczaiła się do lokalnego

dialektu oraz przyswoiła sobie zwyczaje mieszkańców Fushan. Bądź co bądź, mieszkała w Bao Guo Xuan od kilku lat i miała z nimi stałe relacje. Za sprawą Deng'a bardzo dobrze opanowała Yong Chun. Włączyła je nawet do własnego stylu Shengzhou ba zhang, dzięki czemu stała się ekspertem w Yong Chun kung fu.

Okolo piątego lub szóstego roku życia, Deng Yi zaczął uczyć się kung fu od matki po lekcjach szkolnych. Nauka obejmowała zarówno Yong Chun, jak też techniki Wunan kung fu. Pod okiem matki, ruchy Yong Chun quan, san bai quan fu shou, da sha bao i mai zhuang stały się bardziej kompetentne i zaawansowane. Osiągnięcia Deng Yi można w dużej mierze przypisać ciężkiej pracy jego matki. Chociaż był średniej budowy ciała, okazał się wystarczająco silny, aby ćwiczyć liu dian ban gun i doprowadzić każdy ruch do perfekcji.

Deng Suan był jedynym nauczycielem Yong Chun w Fushan. Każdego wieczoru po kolacji chodził i prowadził zajęcia w kilku dużych firmach, gdzie znajdowały się tyczki i sprzęt do nauki Yong Chun. To umożliwiała naukę tam technik gun zhuang (Kwun Chong). Kiedy okres nauczania w tych firmach dobiegał końca, Deng Suan był już w wieku emerytalnym i przeniósł się do Shunde.

Pozostał jeszcze Luo Yin'nan, który nauczał Yong Chun swoich synów i siostrzeńców w Hong Kong'u, oraz Dong Zhi nauczający Zhu Songmin'a w Makau.

Zhu Songmin pochodził z małego miasteczka o nazwie Pu Jun Xu w Fushan i zaczął trenować kung fu dla wzmocnienia ciała gdy był jeszcze dzieckiem. Jego pierwszym nauczycielem był Da Shan Shu, ale po pewnym czasie zdecydował się zmienić nauczyciela i przez kilka lat pobierał lekcje u Dong Zhi. Po siedmiu, ośmiu latach, ludzie zaczęli postrzegać Zhu jako najlepszego ucznia florysty Dong Zhi. Za namową ojca udał się do Makau i zaczął przygotowywać do prowadzenia własnego interesu. Specjalnie zaprosił Zhi do Makau, by nauczył go zaawansowanych aspektów Yong Chun. Przez to po latach stał się naturalnie jego następcą.

Chociaż Zhu Songmin był doświadczonym praktykiem kung fu, był przede wszystkim człowiekiem biznesu, który nie wiązał swojej kariery z kung fu. Pracował jako lekarz w Makau, specjalizujący się w chirurgii i fizjologii, czym wyróżniał się pośród innych lekarzy, którzy zwykle specjalizowali się w leczeniu złamań, stłuczeń i przemieszczeń kości. Zhu otworzył własną klinikę przy ulicy Feng Lai Xin, a w wolnym czasie uczył Yong Chun swoich synów, którzy byli w tym całkiem dobrzy.

Rozwój Yong Chun w Hong Kong'u w okresie powojennym

W latach 50-tych XX wieku jedynym specjalistą od Yong Chun kung fu był biznesmen Luo Chaohuan. Chociaż nie znalazł odpowiedniego miejsca, by nauczać kung fu publicznie, udało mu się przekazać swoje umiejętności młodemu właścicielowi z Targu Drobiu Da Dei, Wei An'owi, który interesował się treningiem ze względu na korzyści zdrowotne. To wyjaśniało pojawienie się drewnianych tyczek i worków z piaskiem w Da Dei.

Wei An poświęcił się nauce kung fu i po długim okresie ćwiczeń przekazał swoje umiejętności kolegom. Minęły dwa lata i syn Deng Suan'a, Deng Yi, przybył do Hong Kong'u. Luo Chaohuan przedstawił wtedy Wei An'a Deng Yi, który został zaproszony do nauczania kung fu w Da Dei. Deng Yi ucieszył się z miejsca, w którym mógł się osiedlić więc zgodził się,

że każdego wieczoru będzie przychodził i uczył Wei An'a (Wai Yun) oraz jego kolegów.

Wiedząc, że Deng Yi jest szczególnie utalentowany w liu dian ban gun, Wei An kazał ustawić u siebie sprzęt do treningu i zwrócił się do Deng Yi o wskazówki. Dzięki pilnym ćwiczeniom osiągnął dużą biegłość w posługiwaniu się kijem. Deng Yi spędził kilka lat, ucząc Yong Chun na Targu Drobiu Da Dei. W międzyczasie Zhu Songmin również przeprowadził się do Hong Kong'u, gdzie został zatrudniony jako lekarz w Stowarzyszeniu Kwiatowym Hong Kong-Kowloon ale nie planował nauczania kung fu.

Deng Yi, Luo Chaohuan i Wei An bardzo się zaprzyjaźnili. Co roku organizowali też ceremonię urodzin buddyjskiego Mistrza Bodhidharmy w Da Dei. Zaproponowali nawet wspólne założenie Stowarzyszenia Sportowego Yong Chun. Plan ten jednak się nie powiódł, ponieważ tylko garstka chętnych wyraziła zainteresowanie wstąpieniem do tej organizacji i do dziś plan ten nie został sfinalizowany.

W latach 60-tych ojciec Lin Jiasheng'a (Lam Ka Sing'a - aktora opery chińskiej), Lin Xiangrong prowadził stowarzyszenie artystyczne przy Nathan Road. Niektórzy z występujących tam artystów byli wielbicielami Yong Chun, a Deng Yi został zatrudniony do nauczania ich kung fu, co poprzedziła szczegółowa dyskusja z Lin Xiangrong'iem.

Spośród wszystkich uczniów, najlepszym okazał się Chen Kaixuan (Chan Hoi Suen), którego specjalnością była tyczka Yong Chun.

Yong Chun Chen'a służył głównie do samoobrony, ponieważ nie miał on ochoty rozwijać swojej kariery w kung fu. W tym też czasie przebudowano siedzibę Lin'a, co uniemożliwiło dalsze prowadzenie treningów. Zajęcia zostały zawieszone, więc Deng Yi po prostu zrezygnował z prowadzenia zajęć. Nie miał jednak zamiaru ujawniać publicznie sekretów Yong Chun. Martwił się tylko, że pewnego dnia Yong Chun zostanie utracony. Odziedziczył silne poczucie tradycji rodzinnych i trenował swoich dwóch bratanków, Deng Sen'a (Tang Chung Sum), nauczyciela, oraz Deng Pa (**to ja!**), w umiejętnościach Yong Chun.

Deng Sen i Deng Pa wykazali się bardzo pozytywnymi inicjatywami w zakresie nauki kung fu. Dlatego Deng Yi postanowił uczyć ich Yong Chun, mając nadzieję, że pewnego dnia przywróci tradycję Yong Chun. Deng Yi kiedyś ubolewał, że chociaż uczył Yong Chun w Hong Kong'u przez prawie 20 lat i miał wielu uczniów to szkoda, że niewielu z nich osiągnęło sukcesy na polu kung fu: dobrzy uczniowie zawsze niechętnie przekazują umiejętności kung fu innym, podczas gdy zwykli uczniowie są zawsze zbyt chętni do prowadzenia zajęć kung fu. Oczywiście Deng Yi by na to nie pozwolił. Nie pojawił się wówczas odpowiedni kandydat, którego poparłby jako prowadzącego nauczanie Yong Chun. Dlatego swoje nadzieje na kontynuację Yong Chun kung fu mógł pokładać jedynie w dwóch siostrzeńcach, Deng Sen i Deng Pa.

- ☛ *Źródło: New Martial Hero, Hong Kong, 1971*
- ☛ *Tłumaczenie z języka chińskiego na język angielski i uwagi: Michael Tang Chung Pak*
- ☛ *Tłumaczenie swobodne z języka angielskiego na język polski: Agnieszka Skóra*
- ☛ *Opracowanie wersji polskiej: Sławomir Oleszek*